

ZONDAG 33

1. Beginpsalm - Psalm 27: 1,3
2. Na de wet - Psalm 32: 1,5
3. Gebed
4. Schriftlezing - Romeinen 6: 1 - 14
5. Tussenpsalm - Psalm 42: 1,3,5
6. Tekst - **Zondag 33**
7. Na de preek - Psalm 116: 1,2,3,4
8. Na de belijdenis - Psalm 118: 5
9. Gebed
10. Collecte
11. Slotpsalm - Psalm 139: 1,11

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Wat denken we van onszelf? Denken we dat we het wel goed doen in de samenleving? Je doet het niet alleen materieel goed, maar je hebt ook oog voor anderen. Je doet goed werk voor je naaste. Voor mensen die het minder hebben. Anderen zijn wat meer van de sombere kant. Ze denken dat ze de ander eerder tot last zijn, dan dat ze hem helpen.

Maar wat denken we van onszelf in het licht van wat **God** zegt in Zijn Woord over goed en kwaad?

God weet wat er in ons hart leeft. Hoe zal God oordelen over onze werken?

Kunnen wij bij God iets goeds doen?

Of zien we in het licht van de Schrift, dat wij midden in de zonden liggen? Met als gevolg de eeuwige dood.

Zien we dat we helemaal niet voor God en Zijn Naam kunnen leven, tenzij God zelf ons verandert: van dood naar leven.

Over die verandering, die bekering van dood naar leven doet Zondag 33 belijdenis. Het thema voor de preek is:

**DE BEKERING DIE GOD WERKT
DOET ONS LEVEN VOOR GOD EN
STRIJDEN TEGEN ONZE ZONDEN.**

I.

Zondag 33 begint met de vraag naar de ware bekering.

Wat is nou de echte bekering? Waaraan is die te herkennen?

Ben je pas dan een echt bekeerde zondaar, wanneer je een eigen programma hebt gemaakt om mensen te redden?

Komt de kracht tot bekering, tot verandering van je leven, op uit je eigen goede ideeën?

Echter, wanneer wij ons leven spiegelen aan de wet van de tien geboden, dan is er geen andere conclusie mogelijk dan: wij zijn verdorven en helemaal niet in staat om iets goeds te doen.

In tegendeel, we zijn er op uit om steeds weer het kwaad te doen.

Zondag 4, antwoord 8: wij kennen onze ellende uit de wet van God.

Maar kunnen wij uit die ellende verlost worden? Is er iemand die ons radicaal kan veranderen, zodat we als het ware opnieuw geboren worden?

Ja, zegt de Catechismus in Zondag 4: *de Geest van God*, Hij verandert ons van mensen die leven in het kwaad tot mensen die leven in de liefde voor God.

En ook Zondag 32, vraag en antwoord 86 spreekt in deze lijn: het is de Heilige Geest die ons vernieuwt opdat wij tonen dat we God dankbaar zijn voor al Zijn weldaden.

Broeders en zusters, er is geen sprake van dat dat nieuwe leven, die bekering op óns initiatief kan beginnen.

Wel zal die bekering zich in ons leven af tekenen.

De Catechismus zegt het zo: die ware bekering bestaat uit het afsterven van de oude mens, en het opstaan van de nieuwe mens.

In het leven van de bekeerde vindt een proces plaats van dood gaan en weer tot leven komen.

Van het afbreken van een leven in de zonden en het beginnen van een leven voor God.

En dat proces van sterven en opstaan speelt zich af alle dagen van ons leven.

Bovendien is het ook geen proces waar het opstaan volgt op het afsterven.

Het gaat niet om een volgorde in de tijd. Alsof die oude mens in ons eerst dood moet zijn; eerst helemaal uitgeschakeld moet worden en dat dan pas daarna het ogenblik komt dat je als nieuwe mens mag opstaan.

Nee, dat afsterven en opstaan kun je niet afstrepen op je kalender. Zo van: op die dag is mijn oude mens gestorven. Toen is er een punt gezet achter mijn leven in de zonde.

Zo kan je ook de dag van dat "opstaan van je nieuwe mens" niet dateren. Wie denkt dat dit wel zo is, zal vaak een leven lang moeten wachten op de kenmerken van dat afsterven en opstaan.

Want zo'n persoon zoekt dan buiten de Schrift om naar kenmerken van dat nieuwe leven.

Men wacht dan op een bijzondere, een extra openbaring die je moet treffen.

Meestal een waarneming van een stem of van een onbegrijpelijke gebeurtenis die je overkomt. Die beleving moet je dan duidelijk maken dat je kind van God bent en tegelijk verlost van de zonde en het eeuwig leven mag ontvangen.

Bij deze mensen is de *Bijbel alleen* niet genoeg.

Maar de Catechismus wijst er op: de echte bekering is: *afsterven* van de oude mens en *opstaan* van de nieuwe mens.

Hoort u: het gaat hier om een proces!

Een sterven en opstaan.

Een ontwikkeling die als maar door bezig is in het leven van de gelovigen.

Processen die zich elke dag in ons leven afspelen. Je bent er nooit los van.

En er is ook geen pauze in dat proces.

Dit hele proces van 'afsterven' en 'opstaan' raakt onze verhouding met onze God en Vader in de hemel.

Hij doorgrondt ons in ons denken en in alles wat we doen. Hij kent ons door en door: in gedachten, woorden en daden.

Wanneer we nu in dat licht (dat God ons zo grondig kent) naar onszelf kijken, zullen we moeten toegeven dat wij door onze zonde schuld hebben bij God.

Ja, dat wij midden in de zonden liggen. Het vuil van de zonde zit aan ons vast. De sfeer van de zonde kleurt ons leven.

Zoals een vis zich thuis voelt in het water, zo voelt die oude mens zich thuis in de praktijken van de zonden.

Daar leeft die oude mens in. Die mens heeft plezier in het leven in en het doen van de zonde.

Ja, die oude mens sleept ons mee naar de eeuwige dood.

Maar -en dat is het Evangelie, broeders en zusters-, Jezus Christus heeft ons verlost van die wurggreep van die oude mens, die ons mee sleept naar de eeuwige dood.

Christus is op onze plaats gaan staan om voor ons die wurggreep zijn kracht af te nemen.

Hij heeft het oordeel over onze zonde gedragen, en is gestorven voor onze zonden.

Zo zijn wij door Jezus Christus verlost van de macht van de zonde.

Is daarmee nu alles gezegd over de bekering?

Kunnen we nu gewoon weer verder leven zoals we dat gewend zijn?

Blijft ons leven nu zoals het altijd was? Is het voldoende om te zeggen: ik ben verlost?

Jezus Christus is mijn Redder, Hij zal voor mij zorgen.

Ben je daarmee klaar?

Daarvoor zoemen we nog even in op dat proces van het afsterven van de oude mens.

Want dat afsterven van de oude mens, wanneer de invloed van de zonden is gebroken, dan is er ook oprechte droefheid om de zonde.

Want hier in dit leven op aarde zijn we nog niet los van dat leven dat de zonde zoekt.

Die lokroep van de zonde dringt nog elke dag tot ons door.

Ja, de zonde kleeft nog aan ons.

Vanaf de zondeval dragen alle mensen dat verlangen naar de zonde met zich mee.

We dragen in onze gemeenschap met Adam allemaal de zonden mee.

Maar de oprechte christen, die Zondag 1 kent, met die heerlijke belijdenis van: 'ik ben eigendom van Jezus Christus die mij met Zijn kostbaar bloed kocht tot Zijn eigendom', die christen weet het: die kracht van de zonde is door de Heilige Geest afgebroken in ons leven.

Wie Christus kent weet het: de zonde en de grote Verleider tot de zonden, heeft geen houvast meer in mijn leven. Want die Verleider wil niets anders dan: maak plezier voor de dag en ontken Gods geboden.

Maar juist de gelovige die de genade kent en weet dat de Heilige Geest ons *hart en leven* vernieuwt, deze gelovige zal het van harte belijden: om Christus wil zijn al mijn zonde voor het aangezicht van mijn hemelse Vader bedekt.

Christus heeft mij uit de banden van de dood weggekocht. Ik ben met mijn Heiland op weg naar volledig nieuw hemels leven.

Romeinen 6 vers 6: "onze oude mens is met Christus mee gekruisigd; we zijn om Christus wil geen slaven van de zonde meer.

De overste van de dood en het dodenrijk is niet meer onze heer en meester.

Wij voelen ons niet meer thuis in dat leven zonder God dat tegen zijn wet ingaat.

Want onze Heiland Jezus Christus heeft de totale schuld van onze zonde weggewassen.

Om ons van een leven in de zonde te verlossen, en ons het nieuwe eeuwige leven te geven, heeft Hij Zijn bloed voor ons gegeven.

Dat is een zeer hoge prijs broeders en zusters.

Dat leven in en uit die liefde van Christus -voor ons-, wordt ons in de Schrift, diep voorgetekend.

Wie gelooft zegt: ik hou van deze Heiland, die mij kocht met Zijn bloed en voor ons de dood is ingegaan.

Voor ons heeft Hij Zijn leven met Zijn Vader in de heerlijkheid van de hemel opgegeven.

Als dat Evangelie ons raakt dan begrijpen we ook antwoord 89: die spreekt tover de oprechte droefheid bij ons, over onze zonde.

Want als wij vaststellen dat we elke dag nog zonde doen, en toch weer satan volgen, dan geeft dat diep verdriet.

Ja, dan snijdt (!) je dat door het hart.

Want Christus kocht ons met Zijn kostbaar bloed weg uit de wurggreep van de zonde.

Hij heeft mij verlost om: ja – inderdaad - als kind van mijn Vader in de hemel te leven.

Juist omdat we dat echt van harte geloven en God lief hebben, is er steeds weer dat diepe verdriet om de zonde, waarin de invloed en de kracht van de oude mens zich manifesteert.

De Catechismus zegt: dat geeft ons oprechte, diepe droefheid want we houden van Jezus Christus.

Dat verdriet om de zonden is er niet in de eerste plaats omdat wij bang zijn voor de eeuwige dood.

Zeker die dood is ook om van te schrikken.

Maar verdriet om je zonden, om je eigen angst dat is egoïstisch.

Dan gaat het in de eerste plaats om jezelf.

Droefheid om de zonde en ons gevecht tegen de verleiding van de zonde, zit boven alles vast op onze liefde voor Christus.

Ook kan die oprechte droefheid om de zonden grote zorgen geven.

Dan zijn er vragen die ons dwars zitten zoals: hebben we door onze zonden de liefde van Christus niet verspeeld?

Zal Christus Zich vanwege mijn zonde niet van mij losmaken?

Broeders en zusters, vergeet dan toch vooral dat grote nieuws niet van de genade en liefde van Christus.

Hij is een trouwe Heiland. Zijn liefde en genade zijn voor ons niet te doorgronden. Die trouw is vaster dan de bergen.

Laat dat de vaste grond van troost zijn voor ons bedroefde hart. Dan zal iedereen die oprecht bedroefd is om zijn zonden, vertrouwen op de genade van God.

Zo voegt zich bij die droefheid om de zonde tegelijk de hartelijke vreugde om de genade.

Houdt daarom die twee van, *droefheid om de zonde* en *vreugde in Christus*, bij elkaar.

Vergelijk Romeinen 6:8, als we met Christus zijn gestorven dan geloven we ook dat we met Hem zullen leven. Daarom juicht ons hart: we zullen leven met Hem!

We staan niet meer met onze rug naar de Heiland toe. We leven met Christus. De Zoon van God. De Redder van de dood en de Koning van hemel en aarde.

We zijn kinderen van Hem. Die zekerheid en die vreugde hoort allemaal bij dat hartelijk blijde leven in de bekering.

En vers 11 van Romeinen 6: u dient uzelf te rekenen als dood voor de zonde; en levend voor God in Jezus Christus onze Here. Want de Geest van Christus heeft ons met hart en ziel en met heel ons verstand overgezet in de gemeenschap met de levende Heer van Pasen: Jezus Christus.

Wie nu van harte gelooft dat de Heilige Geest ons heeft losgemaakt van de heerschappij van de zonden kan daaronder niet werkeloos blijven.

Wanneer de bekering werkt in je leven, dan is het niet mogelijk die gave van de Heilige Geest ergens weg te stoppen, zoals die man deed die zijn talent verborg in de grond.

Hij had één talent gekregen, maar hij deed er niets mee. Hij mocht ook werken voor de winst van zijn meester, maar hij heeft dat niet gedaan. Die man had genade en liefde gekregen, maar had geweigerd daarmee zijn meester te dienen. En dan volgt het oordeel van zijn heer.

Broeders en zusters, wie is bekeerd wil niet meer leven in de chaos van de goddeloosheid. Daar is je 'thuis' niet meer. Want bij de goddelozen is geen oprechte, eerlijke droefheid om de zonde.

De wil van God volgen ze daar niet.

Dat wat de Here van ons vraagt is: pleeg geen overspel, en wijs alle gevloek af. Ontloop de dronkenmansfeesten.

Kies voor Christus en zijn Woord.

Daar in dat Woord hoort u steeds weer dat Evangelie met zijn troost en met zijn vermaan. Broeders en zusters, laat u nu ook door de Heilige Geest leiden. Deze Geest leert ons een hartelijk verlangen om de wil van Vader op te volgen.

Want tot dat leven voor Gods eer heeft de Heilige Geest ons vernieuwd. Dat raakt niet alleen je gevoel.

Ook onze wil, ons hart, onze ziel en heel ons verstand veranderen. In heel ons leven komt de Naam en het werk van de Heiland steeds meer op de voorgrond.

Zo laat de Catechismus de twee kanten zien van het ene christelijk leven. Een hartelijk verdriet omdat we met onze zonden de liefde van Christus treffen, en een hartelijke vreugde in God, omdat Zijn Zoon voor onze zonde heeft betaald.

Wie bekeerd is tot het geloof, zoekt de eer voor God. Daar komt een verlangen om steeds meer voor God te leven. Alleen niet op *onze* manier.

Dat kom je wel eens tegen. Mensen zeggen dan: ik kan God ook wel eren en dienen op mijn manier. De kerk heb ik niet nodig. Ambtsdragers zijn overbodig. De dienst en de eer voor God kan ik op heel veel plaatsen vinden. Ik kom er wel. Laat mij mijn gang maar gaan.

Maar de regel van God voor de dankbaarheid (de Schrift) vergeten ze. De Bijbel laten ze dicht en wat God zelf zegt over de eredienst voor Hem, lijkt niet bespreekbaar.

Maar de Catechismus is duidelijk: het gaat niet om onze mening en ook niet om geboden die mensen hebben uitgedacht.

Dat leven uit waar geloof *verlangt* naar de wil van God en wil vechten tegen de zonde van de goddeloosheid.

Wie leeft met Christus vraagt naar de Here God en Zijn geboden. Naar de wet van de Here als een leefregel van dankbaarheid.

En dan zal het bij de bekeerde broeders en zusters te zien zijn: we hebben ons door de genade van de Heilige Geest omgekeerd van de zonden naar Christus.

Dat zal dan ook voor uw buurman en uw familie; uw broeder en uw zuster, duidelijk zijn zowel in uw verdriet om de zonde, alsook in een echte eerlijke vreugde om voor God te leven. Dan zal de eer voor God en Zijn werk aan heel ons leven kleur geven.

Broeders en zusters, wie leeft in en met dat Evangelie van de vergeving van de zonden en van het eeuwig leven, zal juichen tot Gods eer.

Want de echte hartelijke vreugde ligt niet in de sport. Wat kunnen ze daar juichen gemeente. Dat weten we wel. En hoe kunnen mensen over sport niet avond aan avond hun gesprekken vullen.

Vol enthousiasme.

Maar wij leven uit en met de *vreugde in Christus*.

Alleen... zingen en juichen wij daarover dan ook met heel ons hart en in heel ons leven?

Laat het zien en horen in woorden en daden dat u echt onder de indruk bent van onze God die ons leven vernieuwt, opdat we vechten tegen de zonden en echt plezier hebben in het leven voor God.

Dat is het grote en goede Evangelie dat de Heiland voortdurend laat horen.

Heb uw God van harte lief, gebruik de genade die Hij u heeft gegeven.

Dan doet Hij ons leven uit de zekerheid: wij zijn verlost: God heeft ons welgedaan.

Amen.